

у него, защото който търси много, остава безъ малко; който при хлѣбъ търси млинъ, пожелава папурникъ. Който си мѣни художеството, и залавя ту едно, ту друго, той не само е неблагополученъ, нъ ся скыта и едва пипа, па още бѣва и безъ волѣж и безъ силъ; става за нищо и за никакво, и испадва въ такъвъ часъ, за да проси.

Многото художества повреждатъ и най добрия майсторъ. Съко художество и съка работа изискватъ по единъ само челѣкъ. Който гони много художества, ни въ едно бѣва цѣль и съвършенъ, па и нищо не научва, за това е и речено: *Пять художества, десетъ неволи*, пази Боже! отъ такво зло! Който само едно художество знае, най-голѣмъ фамилиѣ глѣда, и множество дѣца изхраня и благополучны поставя; а майсторъ на много художества самъ себе си не може да прѣхрани, нъ крайно тегли и ся мѣчи, и живота си съ лъжѣ прѣкарува.
